

BAJTÁRSI

LEVÉL

1952. V. évf. 7. sz. levél.

33. oldal

Bregenz, 1952. aug. 10.

KISÉRILET A MKCSBK. MEGSZÜNTETÉSÉRE!

ABAY KÁLMÁN ezredes urnak a Hadak Utján f. évi juliusi számában megjelent cikke az emigrációs csendőrtestület, a MKCSBK. fennállása ellen irányul és annak megsemmisítését célozza.

Az eddig is már nagyszámban beérkezett jelentések szerint ez ellen a csendőr Bajtársak a leghatározottabban állást foglaltak és a terv megakadályozását kérték.

A Bajtársak megnyugtatóására közlöm, hogy a MKCSBK. vezetősége is ugyanezt az álláspontot követi és az eddigi elvek szerint munkálja tovább a csendőrtestület jövőjének kialakítását.

Az ilyen problémáknak a nagy nyilvánosság előtt való tárgyalása nem egyeztethető össze a MKCSBK. alapelveivel s ezért minden csendőr Bajtárs kötelessége, hogy a cikkekre a sajtó útján ne reflektáljon.

Ez alkalommal utalok a Szut. 15. §.-ában "Általános magatartás és viselkedés"-ről szóló rendelkezésre: "A csendőr legyen büszke szép hivatására, azt életcéljának, kitüntetésnek és ne csupán kenyérkeresetnek tekintse.

Szeresse hivatását és testületét, amelynek életét szentelte; minden szavának és tettének célja az legyen, hogy esküvel fogadott kötelességének hiven, becsülettel, vitézül megfelelvén a csendőrség jóhírnevét és tekintélyét gyarapítsa, hogy mind saját magának, mind a testület összességének is mindig becsületet szerezzen.

Sohase feledje, hogy őt mindenki szemmel tartja és hogy helytelen magatartásával nemcsak saját magának, hanem a testületnek is árt, mert a testületet mindig egyes tagjainak magatartása szerint ítéli meg. Legyen előljáróhoz őszinte, hűséges és ragaszkodó; becsülje és szeresse bajtársait; óvakodjék a bajtársias egyetértés megzavarásától, de ne palástoljon semmi hibát, amely a fegyelmet vagy a szolgálat érdekeit veszélyezteti, vagy a testület jóhírnevét ártalmára van."

Az ügyet egyébként a magyar katonai emigráció legfőbb vezető szerve elé terjesztem.

1952. szeptember 7-én.

FOLKUSHÁZY LAJOS ny. altbgy.,
a m. kir. csendőrség volt felügyelője, a MKCSBK. vezetője.-

SZENT ISTVÁN .

Az Idő lassan mozgó honokórája újból és újból mutatja augusztus 20-át, Szent István ünnepét. Hazánkban ennek a megünneplését betiltotta az ott hatalmat bitorló idegen zsarnok. A hazai ünneplés helyett nekünk szabad földön élő magyaroknak s köztük csendőrnöknek hontalanságunkban csak az emlékezés marad. Emlékezünk első királyunkról, Szent Istvánról, aki kereszténnyé tette fajtánkat, birodalmat alkotott és a Nyugat számára kötelezte el. Igaz, hogy sok vérdíjat fizettünk már ezért, mert mindég mi tartóztattuk fel a nyugati civilizációt, kulturát, szabadságot és kereszténységet délkelet-keletről többizbi fenyegető veszedelmet. Nem is olyan rég Budapest hősi védelmezői 52 napon át akadályozták meg a keleti barbárok nyugatra törését.

Az örökös harcban felmorzsolódtunk, kicsire zsugorodtunk össze s egyedül kevesek vagyunk ahhoz, hogy a nemzeti létünket és önállóságunkat is fenyegető minden idők legnagyobb veszedelmét, a bolsevizmus álarca alá rejtőzött világhuralmi törekvést megakadályozzuk.

Tetenre hívjuk a nyugati szabad világot s a szabadság klasszikus megtestesítéséért küzdő U.S.A.-t: Segítsenek! Hallják meg sürgős megsegítés után kiáltó szavunkat már és akkor még, amíg nem késő! Szabadítsák meg nielőbb Hazánkat a legszörnyűbb keleti zsarnoktól, állítsák helyre Szent István birodalmát, amelyen belül horvátok, németek, tótok, románok, ruszinok és szerbek ezer esztendőn keresztül békeösségben éltek a nagyarral.

Mi élni akarunk! Továbbra is betölteni hivatásunkat a Kárpát medencében s megvédelmezni a kereszténységet és a szabadságot bárholonnan fenyegető veszedelem ellen.

-.-

A HELSINKII OLIMPIAI VERSENYEK

Bezajlottak a finn fővárosban Helsinkiben megrendezett olimpiai versenyek, amelyekben mi magyarok is részt vettünk. Tizenhat aranyérmét nyertünk, számos második és harmadik helyezést értek el a magyar lányok és fiúk. A résztvevő 62 nemzet közül az összteljesítmény alapján a harmadik helyen vagyunk az U.S.A., és Oroszország mögött!

Hétnmillió magyar közül emnyi kiváló sportoló fényes bizonyítéka annak, hogy "Ép testben, ép lélek lakozik". Fajtánk erős, egészséges, keresztény és szabadságot szerető.

-.-

"A mi Szent István-i állameszmnénk a béke állandósulása, mert az együtt-élő csoportok, nemzetek, nemzetiségek, foglalkozások, városok és falvak egyetértése, egymást megértése érvényesül benne. Ez az állameszme a békén és megértésen alapul. Az ilyen állameszme az európai jövőnek egyedüli megmentője és szolgálója lehet s mint ilyen hozzá fog járulni ahhoz, hogy ilyen Európa épüljön fel a mi segítségünkkel."

"Csak azoknak a nemzeteknek van létjogosultságuk, melyek európai célokat akarnak szolgálni. Mi ezer év óta szolgálunk európai célokat."

gr. Teleki Pál.

DR. DOBOLYI EZREDES UJABBI RÁGALMAZÁSÁHOZ.

Dr. Dobolyi ezds az enyhén szólva illegális /Amerikában megjelenő/ 19. sz. B.L. egyik cikkében újból rágalom áradatot zudított ellenem. F. évi újvi cikkemben kijelentettem, hogy rágalmaira nem reflektálok. Ezuttal azonban kénytelen vagyok kivételt tenni, mert eddigi bizonyíték nélküli rágalmai között végre olyannal állt elő, amely bizonyítható. Nevezetesen, hogy a salzburgi érsecki bíróság ítéletileg állapította meg nyilas voltomat, mert egy szentszéki ügyben tanukénti kihallgatásomat mellőzte azon ítéleti indokolással, hogy "nyilas, a nyilasok pedig nem szavahihetők".

Ez ügyben a "Fürstbischöfliches Metropolitan- und Diözesangericht Salzburg" 1952. VIII. 2. -án kelt nyilatkozatát szó szerint közlöm:

"A salzburgi érsecki egyházkerület alulírott bírósága ezenel hivatalosan kijelenti, hogy az semmiképen sem felel meg a valószínűségnek, hogy egy egyházi eljárás közben tanuként kihallgatott FOLKUS-HÁZY LAJOS ny. altábornagy a hozott ítéletben hitelt nem érdemlőnek nyilvánítottatott volna.

Határozottan kijelentjük, hogy ennek a tanúnak különlegesen a volt magyar nyilaskeresztes mozgalomhoz való hozzátartozásának kérdése nem kerül szóba és erre semmi ok nem forgott fenn, mert egyházi eljárásban mindennemű politikai megállapítás ki van zárva."

Joh. Pitzer s.k.
jegyző

P. H.

Dr. Al. Wimer s.k.
elnök.

Az egyházi bíróság ezen nyilatkozata után "felmerülhet-e kétség az iránt", hogy dr. Dobolyi Lajos nem rágalmazó?

Folkusházy Lajos ny. altábornagy
a MKCSBK vezetője.

VÁLASZ A "BREGENZI HANGOK"-RA.

A fenti cím alatt Clevelandban 1952. ápr. 15-én kiadott illegitim B.L. -ben Kiss örn. levele látott napvilágot. Erre Bata József örn. bajtársunk alábbi levelét közöljük:

"Főléhajolva az asztalnak, írni szeretnék! Irni sokat, nagyon sokat, Goronbán, durván, nint egy eszeveszett. Róni a betűket, szórni a szavakat és a sorozatos rágalmakat, psipkolódásokat mindazok felé, akik azokat jó magyar szívvel, bajtársi szeretettel annak idején elindították.

De nem! Nem tehetem meg! Legfeljebb azon a síkon, amelyen én is mozgok. Ha az én bajtársam -aki éveken át fegyveremben állt-bolcsurozott a kutba, nem követhetem, nem állhatok ki az ucca sarkára mosdatlan szavakat visszakiabálni.

Különbön is élnek közöttünk emberck, akiknek idegzetét súlyosan megrongálta az emigráció. Ezeket -ugy gondolom-jobbban sajnálhatjuk, nint megvetethjük. De vannak, akik még ezt a határt is túllépik. Élnek és vannak bajtársaim, akik szinte halálos sötét kapnak, ha olyan vezetőkről hallanak, akik nekik nem tetszettek. És milyen érdekes furcsaság, amikor ezek a vezetők odahaza a valóságban intézkedtek velük, soha egy szót sem szóltak, sőt ezek voltak azok, akik mindenek és mindenkin átgázoltak a vezetők kegyeiért, nem egyébért, mint jogtalan egyéni érvényesülésért."

Ezton köszönjük és nyugtázzuk az Ön... hozzájárulását a B.L.-re.

És, mert ma ez nem lehetséges, ezért jogos a vezetők felé az acsarkodás? Ha sérelem érte a múltban őket, amiért ma bosszút lihegnek: sem a múltban, sem a jelenben nem cselekszenek férfihoz méltóan, mert hiszen akkor kellett volna a "balszárnnyra" állniok s nem most acsarkodni! Aki pedig ok nélkül hajlamos átkokat szórni, az nagy szívességet tenne a többieknek, ha letagadná, hogy ma is csendőr, vagy az volt.

Az igaz, hogy nem minden ember szája ize szerint épült fel a csendőrség, de most látszik meg, hogy sok helyen nem kellő eréllyel kezelték a fe yelmet. Maradt egy-egy kis rés, ahol a "kisznyulak" meghúzódtak s most ezek rugják a port az "örögök" szeme közsé. Ők a jövő ideáljai s mindenek fölött a legokosabbak! Építik a jövő csendőrségét: fűzőscipóval, galucsniival, simi-nyakkendővel és apacsallal! Ha pedig majd bünesettel találkoznak, azt majd elintézi az utánuk jövő járőr!

Most ki, ha nem én! De arról egy szót sem, hogy az emigráció alatt hányadik gazdát szolgálják és azok hogyan voltak megelégedve munkájukkal. Miként szolgálták becsületos munkájukkal Hazájuk érdekeit? Én sejtém! Az első őrsparancsnok azt mondotta: "Fiam, az nem fontos, hogy eddig milyen munkát végeztél, de az igen, hogy hogyan végeztéd azt. Aki jó favágó volt, az jó csendőr lesz és aki nem jó napszámos volt, az nem jó csendőr lesz." Ez az igazság.

Csala bajtárs pedig, akit ledorongolt egyik bajtársa, közel öt éve dolgozik a mosellei szénbányában. Három év óta ott munkavezető. Ez több, mint egy rendfokozatnak elírása, mert azt bizonyára Kiss bajtársnak is tudnia kell, hogy az emigrációban előléptetések nem történhetnek, kivévn azt, ha a jövő csendőrségét a fenti módon és idekint építők önmaguknak nem adományoznak különböző -köztük tábornoki- rendfokozatokat.

Sejtjük, hogy miért volt a kirohanás Csala és bajtársai ellen. Azért, mert nem hajlandók a "kiváltak" elgondolásait magukévá tenni. A jó magyar közmondás szerint, aki nincs velünk, az ellentünk. Az ellent pedig tüzzel-vassal pusztítani kell a megsemmisítésig. /Keleti demokracia/ Ezek után nem csodálkozhat senki azon, ha Csala és sok százan mások nem fogadják el az új csendőrséget. Nem, mert arra szükség nincs és pedig azért, mert jól megalapozták azt dicső elődeink! Az erőszak pedig nem lehet a jövő csendőrség ideálja! Nem hiszen, hogy számottevő lesz a jövő csendőrség részére az emigrációban lefektetett elv, vagy elkészített terv, szabály. A régi szabályzatok módosítását pedig mindig meghozta az idő.

Hogy a vezetőség adott e ki felhívást, vagy sem az ünnepély megtartására, azt igazán nem fontos tudni olyan valakinek, aki a kákán is csonót keres. Az igazi bajtársak nagyon is jól ismerik az ilyen egyéneket. Súlyos hiba az, hogy ezelőtt 50 évvel nem alkottak egy olyan törvényt, vagy szabályt, amely meghatározta volna az elkövetkezendő emigrációban a magyar csendőr viselkedését feljebbvalóival szemben. Ugy látszik ez hiányzik több bajtársnak, akik józan ésszel nem tudnak beilleszkedni a mostani különleges helyzetbe. Ha valaki az őszinte bajtársi szeretetet óhajtja és ez alapon összetartást hirdet, annak nem szabad kinyulnia bajtársait. Ezt illik tudni egy valódi cső. őrmesternek.

Tanuljunk meg végre egymás hibái iránt türelmesnek lenni, mert ember hiba nélkül e földön nem él. Mi esendőörök nagyon is egymásra vagyunk utalva és nem tudhatjuk, hogy holnap nem a ma kigunyolt bajtárs adja az utolsó korty vizet a szánkba!

Nevezhetnek szolgálékünk, vagy hasonlónak, amire azt felel, hogy akkor és ott legyen mindenki legény a gáton, ahol és amikor az idő azt megkívánja!

1952. július 6.

Bata örm. /Franco/

-.-

"NAGYPÉNTÉKI SIRATÓ"

Wass Albert:

"Elmegyünk, elmegyünk,
messzi utra megyünk,
messzi ut porából
köpönyeget veszünk..."

Nem száz, nem kétszáz:
sok százéves nóta.

Igy dalolják Magyarhonban
talán Mohács óta.

Vércim, vércin!

Országutak népe!

Sokszázéves Nagypénteknek
sohasem lesz vége?

Egyik napon Tanás vagyunk,
másik napon Judás vagyunk,
kakasszónál Péter vagyunk.
Átokverte szerencsétlen
Nagypéntekes nemzet vagyunk.

Golgotáról Golgotára
hurocoljuk a keresztfánkat,
mindég kettőt, sohasé hármát.

Egyet felállítunk jobbról,
egyét felállítunk balról,
- a amiként a világ halad,
egyszer jobbról, egyszer balról
fölhuzzk rá a latrokat!

Kurucokat, labancokat,
közülünk a legjobbakat!
Mindég csak a legjobbakat.

Majd, ahogy az idő telik,
mint ki dolgát jól végezte:
Nagypéntektől Nagypéntekig
térdeklünk a kereszt alatt
husvéti csodára lesve.
Egyszer a jobb-szélső alatt,
másson a balszélső alatt,
éppen csak hogy a középső,
-az igazi- üres marad.
Nincsen is keresztfánk közbul.
Nem térdel ott senki, senki.
A mi magyar Nagypéntekünk
évszázadok óta
ezért nem tud Husvét lenni

Igy lettünk országut népe,
idegen föld csavargója,
pásztoratlan jószág félc.
Tanással hitetlenkedő,
Kakasszóra Péterkedő,
Judáscsókkal kereskedő.
Soha-soha békességgel
Krisztus-Urban szövötköző.

Te kerülsz föl: bujdoson én,
Én vagyok fönt: bujdosol te.
Egynek közülünk az utja
Mindig kivisz idegenbe.

Bizony, jól mondja a nóta,
hogy elmegyünk, el-el megyünk.

Messze nagy utak porából
bizony köpönyeget veszünk.
S ebben a nagy köpönyegben,
bizony pajtás, mondom Héked:
lassan-lassan mind elveszünk.

-.-

"Én akkor fogok ünnepelni, amikor hazánk minden fia és minden lakója összefog. Ha megszűnik a vilon keresztül való le-nézés felülről és az irigység alulról."

-.-

gr. Telteki Pál

NEMZETNEVELÉS ÉS FELADATAI:

/folytatás/

A nemzet életének keresztényien demokratikus alapokra való felépítése végett elsősorban szükséges a nevelők, a vezetők kiválasztása, kiképzése és továbbképzése. Okuljunk a multon! Ne legyen akár kire bízva a fiatalok nevelése, vezetése.

Itt mindenekelőtt a hivatásos tantestület tagjaira gondolok. Legyenek ők a nemzetnevelés szempontjából elsőrangúan kiképezve, hogy a nemzeti lét nagy gondolatát a zsenge gyermekbe beoltani tudják. Nem elégséges természetesen az alapkiképzésük. A karácsonyi és husvétii szünettel együtt kb. három hónapos szabadidejük van, ebből évente nyugodtan lehet két hetet kizárólag e téreni továbbképzésre fordítani. Ezen az előadók egészen kiváló egyének lehetnek csak.

A gyermek iskolakötelezettségének megszűnése után a nevelést az ifjúsági egyesület vegye kézbe. Legyen az Levente-intézmény vagy bármi más hasonló. A hangsúly ismételten csak a vezetők megválogatásán, kiképzésén és továbbképzésén van. Csak az tud adni, átadni, aki e téren maga is kiválóan képzett és ezenkívül fanatikusán fajtáját szerető. Természetesen itt nem gondolok a mult különböző pártpolitikai alakulataira. Az egész nemzet neveléséről van szó, a mindenkori kultusz-kormányzat vezetése és előírása szerint.

Az egyesült európai államok megvalósítása szinte a küszöbön áll, amihez szorosan kapcsolódik az európai haderő kérdése is. Kérdéses, mi magyarok abban milyen arányban vehetünk majd részt? Bármilyen legyen is az arány, ott bizonyára lesz valamilyen formában ilyenféle nevelés. De éppen az egyesült európai katonai alakulatoknál a magyar részlegben lesz-e, lehet-e speciálisan magyar nemzetneveléssel foglalkozni? És mi lesz a magyar fiataloknak nagyobbik részével, akik ide nem jutnak be?

A boldog, gazdag nagy Magyarország is állandóan voltak olyan problémák, munkálatok, amelyek megoldását, elvégzését nemcsak a szakemberek javasolták, hanem a közérdek is szükségessé tette volna. Pl. a folyók szabályozása, amelyre elegendő pénz soha sem volt. A kifosztott, koldus-szegény országban ilyenek elvégzésére gondolni sem lehet a fokozott pénzhiány miatt. Nem volna lehetséges pl. az ilyen, vagy ehhez hasonló nagyhorderejű munkálatokat Levente-intézményszerű korszerű ifjúsági intézmény tagjaival végeztetni, mondjuk egy évi kötelezettséggel /:16-20 éves korhatár, mérték a munkára alkalmasság, iskolai végzettségre tekintet nélkül, felmentés bármi úton kizárt./ A végzendő munkán felül, amelyeket szakemberek vezetnének, naponta egy-két órán át nemzetnevelésben is részesülnének az ifjak.

E terv keresztülvitelénél nem a kényszermunkatáborokra gondolok, azt legmesszebbmenőleg elítélem. De gondolok a megrontott fiatalok keresztény és magyar átképzésére, a fiatalok megmentésére és fegyvelmezett fiatalok nevelésére, aki fajtáját és azt a szent rögöt, ahol napvilágot látott, mindennél jobban szereti és aki áldozatot is tud hozni a keresztény Magyarorszáért.

Tudjuk nagyon jól, hogy annak idején a szoldos hadseregből kimaradt fiatalok lelkiileg és testileg mennyire eldurvult, mert nem volt intézményesen megoldva nevelésük kérdése.

Sok mindent lehet és kell megoldani, amiből nyeresége lesz az egyéneknek és általa igen nagy erkölcsi és anyagi előnye a nemzetnek.

A VILÁGPOLITIKAI HELYZET ANGLIÁBÓL NÉZVE.

A Yalu folyó menti észak koreai erőműtelepek bombázása felkavarta az egész angol belpolitikai életet és ismételten megmutatta a Labour-párton keresztül a szociáldemokrácia igazi arculatát. A Labour-párt balszárnya Bevan vezérletével éles támadást intézett a nem nagy többségre támaszkodó kormány ellen, mely támadásnak az éle tulajdonképpen az USA külpolitikája ellen irányult. A támadás fő oka, hogy az erőmű telepek ellen mintegy 500 amerikai bombázóval végrehajtott és azok elpusztítását célzó légi bombázásról az angol kormánynak nem volt tudomása, mert Clark tábornok, az UNO erőknak a főparancsnoka, elfelejtette "ehhez az angol kormány hozzájárulását kikérni. A hangoskodásnak csak tápot adott az a tény, hogy a légitámadás előtti napokban Alexander tábornagy, honvédelmi miniszter Koreában volt és több ízben is tárgyalt Clark tábornokkal és Washingtonba visszaérkezésekor kijelentette, hogy ő maga nem tudott a készülő légitámadásról.

A munkáspártnak természetesen nem az a tény fáj, hogy egy tisztán katonai hadművelési cselekményről a főparancsnok előzetesen nem tárgyalta ezt meg a politikusokkal, amely már magába véve is absurdum lett volna, hanem fáj az, hogy a Mandsuria határára fekvő erőtelepek megsemmisítése vörös Kínát további agresszióra sarkalhatja, amely maga után vonhatja a távol keleti koreai hadszíntér kiszélesítését, a hadműveleteknek Kína területére való átterjedését, sőt ezt követőleg az orosz beavatkozást, vagyis a harmadik világháborút.

Noha az ez időben Angliában tartozkodó Acheson amerikai külügyminiszter az angol kormány előtt sajnálkozását kifejezte, hogy a készülő légitámadásról az angol kormányt előzetesen nem tájékoztatták, -miatt Achesont számos amerikai politikus részéről támadások is érték - ez nem változtatja meg azt az elvet, hogy egy katonai főparancsnok nem köteles egy készülő hadműveletről a szövetséges kormányokat előzetesen értesíteni, mert hisz ez nem politikai, hanem tisztán katonai kérdés. Robert Lovett az USA honvédelmi minisztere az angol részről ért támadásokkal szemben kijelentette, hogy a bombázást Clerk tábornok határozta el, akinél erre meg volt a felhatalmazása kivéve egy célpontot, mely nagyon közel feküdt a kínai határhoz, de erre vonatkozólag Clerk kikérte és megkapta az USA vezérkari főnökének a hozzájárulását.

Az angol kormány ebben az ügyben külön minisztertanácsot tartott és napokon keresztül állta Churchill a munkáspártiak éles támadását, különösen Attle, Bevan és Shinwell részéről. Ez utóbbiak kijelentették, hogy a kínai erőműtelepeknek a bombázása maga után vonja a jelenleg folyó fegyverszüneti tárgyalások végleges kudarcát, tehát a háború folytatását és ezért feltétlen ki kellett volna kérni ahhoz Anglia hozzájárulását. Ezzel szemben Washington hivatalos felfogása az ügyben nem változott: Clerk tábornok nem volt kötelezve arra, hogy egy készülő hadműveletről bárkit is tájékoztasson, mert a hadműveletek vezetésére szabadkezet kapott és csak egyes esetekben van arra kötelezve, hogy előzetesen kikérje a vezérkar főnökének hozzájárulását.

Az angol kormány nehéz helyzetben volt. Az alsóházi vita folyamán Bevan követelte, hogy Anglia támasszon követelést, hogy a vörös Kínát hívják meg tagnemzetnek az UNO-ba, ezzel egyidejűleg a nemzeti Kína ilyen tagságát szüntessék meg, fegyverezék le

és oszlassák fel Chang Kai Cheknek Formosan állomásozó haderejét, végül engedékeny magatartással igyekezzenek a koreai fegyverszüneti tárgyalásokat befejezni és az ott folyó háborúnak végetvetni. Bevannak ~~ő~~ követeléséhez az egész angol munkáspárt nagyon közel áll, mert hiszen Morrison volt munkáspárti angol külügyminiszter legutóbbi svédországi és dániai látogatásai során az ottani szociáldemokrata vezetők előtt több ízben hasonlóan nyilatkozott annak a hozzáadásával, hogy csak így remélhető a jelenleg folyó fegyverszüneti tárgyalások eredményes befejezése.

Az angol munkáspárt, de általában az angol nép irtózik még a háboru gondolatától is és a legnépszerűtlenebbé válna az, aki a háboru veszélyét előtérbe hozná. Preventív háboruról pedig itt egyenesen lehetetlen. Az angol munkáspártot egyáltalán nem érdekli, hogy ma Európának a fele szovjet megszállás alatt van és nyögi minden időnek legrettenetesebb rémuralmát, Morrison jelentette ki, hogy a jelenlegi hideg-háboru még 5-10-15 évig is eltarthat, de arra elfelejtett felelni, hogy aztán mégis hogyan gondolja, miként szakad vége egyszer ennek a hideg-háborúnak? Az átlag angolt nem érdeklik Europa bajai s érdeklődése nem igen terjed túl Anglia határára. Legfontosabb a számára az, hogy az érek stabilizálódjanak, az életszínvonal emelkedjék, egyszóval, hogy az angol átlag polgár jól éljen. Ha bármely kormányzat ezeket a kívánságokat teljesíteni tudja, mögötte áll Anglia szavazó polgárainak többsége szinte függetlenül attól, hogy milyen külpolitikát folytat. Az angol hivatalos külpolitika fő törekvése, hogy a széthullni készülő angol imperiumot együtt-tartsa s azért is fél az elkerülhetetlen harmadik világháborútól, mert jogosan attól tart, hogy ezután a nemzeti eszméramlatok néplélek diktálta követelései az angol világhatalom laza egységét teljesen megbontják és Anglia területe, valamint hatalma nem fog az anyaország területénél tovább tulerjedni, mert alkotó elemei leválnak és önállóan élnek tovább a maguk állami és nemzeti életét.

Mi emigrációban élők nem felejtettük el, hogy Churchill - től ered a vasfüggöny találó elnevezése és ennek fogalmát is ő ismertette meg először a világgal. Mióta azonban Angliának újból miniszterelnöke, tehát felelős államférfi, gondosan kerül a általa kreált kifejezést és most már nem is beszél a vasfüggöny mögött szenvedő népek nyomorúságos helyzetéről, miként azt tette a miniszterelnöki székbe ülése előtt. Ezzel már is magyarázat adható a jelenlegi hivatalos angol külpolitikának, melynek lényege, hogy százszor inkább merevedjék meg a jelenlegi helyzet, mintsem hogy Anglia Amerika szövetségesként egy harmadik világháboruban kényszerüljön.

Az angol munkáspárt vezére Attle miniszterelnöksége idején kijelentette, hogy Abadanból nem mennek ki, amikor a perzsák ezt ultimátumszerűen követelték, mégis egyetlen puskalövés nélkül feladták Angliának ezt a hatalmas olajérdekeltségét. Pedig kétségtelen, hogy a jogi igazság Anglia oldalán volt, mert ott-tartozkodásukat nemzetközi szerződés biztosította. Inkább vállalták tehát Anglia súlyos presztízs veszteségét a világ előtt, mintsem egy világháboru kockázatát, mely fenyegetett orosz részről abban az esetben, ha Anglia Perzsiában csapatokat tesz partra.

Végeredményében tehát kétségtelenül megállapítható az, hogy a mai angol hivatalos külpolitika nem sokban tér el attól,

melyet a munkáskormány folytatott. Többek között a jelenlegi kormány is életben hagyta elődjének vörös Kinát elismerő határozatát, hivatkozva az oroszokkal való cél és értelem nélküli tárgyalásoknak és erősen ellenzi azt, hogy a dolgok kenyértöréssig érleljönnek. Acheson nem régiben járt Londonban, ahol tanácskozott Eden angol és Schuman francia külügyminiszterekkel. Az utóbbi kettőnek Acheson ellenzése dacára keresztülvinni sikerült, hogy elfogadják az oroszoknak újabb négyhatalmi tanácskozásra tett javaslatait. Így még ez év nyarán egy újabb négyhatalmi és újból eredménytelen tárgyalásokról hall a világ.

Tényként leszögezhető, hogy mi emigránsok nem sokat várhatunk és remélhetünk Angliától. Nem érdeke az erős, független és főleg szabad Európa megteremtése. Nem akarják elhinni, hogy a kommunizmus a világ meghódítására törekszik és, ha erre a Kreml urainak időt s így módot is adnak, azok terveiket valóra váltják, a szigetország pedig épp úgy zsákmányukká válik, mint a világ többi része.

/Folytatjuk/

vv. B. K.

SZABOLCSI ÁLOM.

-Hé Mari!... Gyere csak be! -kiált ki egyik reggelen ágyából János gazda a kint foglalatkoskodó feleségének.

-Siess már no!... Nagy újságot mondok!... sürgeti őt tovább.

-No mi az? -kérdi az asszony belépve a szobába, miközben a nedves kezeit kötényébe törülgeti.

-Tudod-e, hogy kik jártak itt? -kérdi a gazda mosolyogva, csillogó szemekkel.

-Mondjad már no! -sürgeti az asszony.

-Hát itt voltak a csendőrök!

-A csendőrök?...

-Az bizony!... Még pedig szolgálatban, fegyveresen és kaskastollal, úgy mint régen. Az egyik a Kiss Jóska volt -az a hosszú őrmester- a társa meg az az alacsonyabb szőke fiu.

-Oszd mit akartak?

-Erre portyáztak, hát bejöttek körülnézni.

-Mit mondtak?

-Nem kell már félni a komcsiktól, megbukott az egész...

Nem kell kimenni az ősi házuukból se... Még a fiunk is hazajön a fogásból.

-Igazán?... De én hogy nem láttam őket?

-Biztosan kint jártál az istállóban!

-De a Bodri sem ugatott!

-Te, János... Nemcsak álmodtad az egészszet?

-Nem!... Az nem lehet!... Hiszen itt álltak előttem!...

Szép, vadonatúj ruha volt rajtuk!... Beszéltem velük!... Kezet is fogtunk!... A kisebbik még le is ült oda a lócára!... Nem!... Ők voltak azok!... Itt kellett lenniük!...

Közben a Bodri kutya az udvaron ugatni kezd. Ugatása diühös vonításá válik s hirtelen két idegen férfi lép be a szobába. Köszönés helyett az egyik kemény hangon szólal meg:

-Az államvédelmi osztály nyomonozótisztjei vagyunk! Házkutatást tartunk tiltott fegyver rejtegetés miatt!

Miközben a két jövevény hozzálát a szoba felforgatásához, az asszony remegve sugja oda urának:

-Látod János, csak álom volt az egész!...

-Dehogyan volt az álom!..En biztosan tudom, hogy jönnek, csak "ezek" még nem tudnak róla- bolint fejével a gazda az ÁVO-ok felé!

..-
ESZTER.

R. B.

Ez még akkor történt, amikor kötéllel fogták a fegyver alá alkalmas embert,...

-Hadd tudja meg a Babám- Meg hogy: A faluban, a faluban végig menni nem merek,...

Ilyenféle nóták foszlánya szűrődött ki az "Utolsó Garas"-hoz c. korcsmából már kora estétől, ahol Felhő Ferkó és a banda szorgalmasan dörzsölte a székárfát. Igaz, a nagybögő csak három hur volt, abból is az egyik már összekötte, de azért igen rendszeren ment a nóta, sirt, a hegedű, vadul sikoltott a klarinét, mert Salamon ur aztán gondoskodott, hogy senki se szomorkodjék, aki belülről hallgatja a szivfacsaró nótákat. A jó zalai kudar épp úgy nem volt megkeresztelve, mint Salamon ur.

-Igen tetszik nekem ez a fattyu-szokta mondogatni, néha csak úgy magában magának.

Aki a kármentő közelében ült egy asztal mellett egyedül, -ha ült- s nem a nótát diktálta állva a cigánynak, nem volt más, mint Balogh Gyurka, avagy a faluban hívták a "szép Gyurka".

Szép Gyurkának azért hívták, mert nemcsak szép szál legénynek teremtődött, de olyan csinos tomított bajusza azután nem volt másnak, a szeme? az megigézte a falu minden lányt, szinte perzselte, ha valamelyiken felejtette. A szép barnapiros arc még a szál droton logó petróleumlámpa fényénél is ragyogott.

Csak éppen a munka nem volt mostanában kenyere, igaz csak vagy fél esztendője. Pedig igen rendes kis gazdaságot hagyott hátra Gyurka apja, aki a háboru után halt meg. Volt bőven munkakéz is a családban, de volt éhes száj is. Csak a föld volt kevés. Ha mind felnő a sok gyerek, nem tudja eltartani a kis föld őket. Hiába a szorgalom, takarékosság, hozzáértés. Gyurka volt a legidősebb. Igen rendszeren dolgozott az alig 20 évet mult legény, a család többi tagjaival Édesanyja irányítása mellett. Szép jármos ökrök, teli hombár, gombolytú hizók, aprójoszáig bőven... Mindenki szerette, becsülte Gyurkát, úgy is mint szorgalmas, fiatal gazdaleányt, úgy is mint a család legidősebb férfitagját. A plébános ur meg első-sorban büszke volt rá. Nemcsak azért, mert minden vasárnap pontosan ott volt a misén, hanem azért is, mert erőteljes tisztán csengő szép hangjával szinte vitte a templomi éneket a kántor ur mellett.

Tán egy éve sincs még annak, hogy Gyurka betegeskedni kezdett. Nem látszott rajta, hogy beteg, de az arcszíne fakó lett és enni sem evett úgy, mint az előtt. Hiába adott előbe Édesanyja lángost, meg frissensült cipót szalonnával, csak csipegetett azokból. Pedig az előtt 1/4 cipót is bekobelozott füstölt szalonnával. A munka sem ment jól. No meg dolgozni sem izlett az utóbbi időben.

Hiába próbálta rábírnai az anyja, hogy orvoshoz menjen.

-Hátha oda nem megy, kérdezd meg Marinánit. Ő tudós asz-szony, meggyógyít Téged.-

-Nincs nekem semmi bajom Édesanyám-hajtogatta Gyurka.

De azért csak fakó volt az arca, kékkarikás a szeme alja. Fáradtan kelt fel. Sokszor hallotta az anyja, amint éjjel nagyokat sohajtott.

-Nem tudsz aludni fiam? - nem kapott rá feleletet.

Özv. Balogné elpanaszolta nagy bánatát a plébános urnak.

-Orvoshoz kell menni. Hátha sokat dolgozott! Valami belső baja van, még fiatal, lehet segíteni.

A jegyző ur is meghallgatta panaszát. -Nem a szerelem rágódik a szivén? -Nem vettem észre, hogy leány után járna -szokta mondani Özv. Balogné. -

De Gyurka csak fogyott, mint az égő gyertya. Többször előfordult az utóbbi időben, hogy vacsora után, amit Gyurka nem fogyasztott el, csak piszkált benne, elment hazulról.

-El kell mennem Halász Pistához lőcsnek valót kérni, mert az onyém eltörött, fám meg nincsen hozzá. -Vagy egy óra múlva már otthon is volt.

Máskor meg a cigarettapapír fogyott el... Nem egyszer a dohány... No meg gyufát is csak kell venni... Mind gyakrabban kellett venni valamit, beszélni kellett hol Péterrel, hol Pállal...

-Salamonnál voltam egy pohár borra, oly jól esett. Ferkó is ott volt, Elbeszélgettünk. -

Hogy azután Felhő Ferkóval beszélgettünk - Gyurka a náta hangján keresztül, vagy Kiss Ferkóval, Ő nem mondta, anyja nem kérdezte.

-. -

/folytatjuk/

KÖZLEMÉNYEK, HIREK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK!

Felkérjük ismételten Bajtársainkat, hogy a mult számunkban "Ami minden Bajtársat érdekelhet..." c. alatt közölteknek tegyenek eleget.

Azt is kérjük, hogy címváltozásait -bármilyenekből következnek is az be- közölgjék a szerkesztőséggel. Sok munkától, de meg sok anyagi kiadástól is megkímélnék ezzel minket.

-. -

Kassa felszabadultakor az oda bevonult cső századról készült fényképfelvétel eredeti lemezét egyik közelmultban kivándorolt tiszt Bajtársunk a B. L. -nek ajándékozta. Arról jólsikerült levelezőlapokat készítettünk. Ára db-ként a postaköltséggel együtt 3.40 schilling. Akit érdekel hagyományos multunk rendeljen e lev. lapokból, azokat az ár előzetes megküldése után azonnal postázzuk címére. Célszerű volna, hogy a bajtársi körök csoportosan juttassák el megrendeléseiket a szerkesztőséghez.

-. -

A franciaországi Segítő Alap nénytárosához 1952. július hóra 100 /Egyszáz/ frank befizetését az alábbiak szerint nyugtázzuk: Bajor Ferenc, Tólos László, Sallós Ferenc, Csala Gyula, Jánbor János, Kovács János, Fekete Gábor, Dajka István, Németh István, Szakács Sándor, Békési Gábor, Dorogi Mihály, Baráti József, Molnár Bálint, Horváth Imre és Süvegcs András. Sallós Ferenc, Csala Gyula és Jánbor János Bajtársak 100 /Egyszáz/ frankot május hóra pótlólag befizettek.

-. -

Csala Gyula bajtársunk feleségének f. 4vi június 15-én Izabella nevet nyert leány-gyermeke született. Gratulálunk az újszülötthöz és kívánunk az egész családnak jó egészséget. A keresztapa: Kiss

./.

János bajtársunk.

Elvonták a minimális kenyér fejadagot a deportáltaktól. Moszkva hó-
hérai elviselhetetlenné tették a deportáltak helyzetét Hazánkban.
Mevonták tőlük a minimális kenyér fejadagot s étkezésüket napi
egyszeri noslakszerű levesre korlátozták, de a munkaidőt napi 12 ó-
rában állapították meg.

A fentiek folytán a deportáltak halálozási arányszáma az utolsó i-
dőben hihetetlen méretekre emelkedett. Orvos és gyógyszer nincs szá-
mukra, de még szabadon levő hozzátartozóik által küldött élelmiszer
csomagokat is jórészt nem kézbesítik ki. Mindezekben felül a falusi
pártvezetők és az Á.V.H. közvegi is kiméretlenül üldözik őket. Ez a
népi demokrácia!

Légtalmai óvóhelyeket ujjaépítik, erősítik. Ezeket a munkálatokat
az ugynevezett "Magyar Szabadság Harcosok" és a DISZ tagjai önkén-
tes munka felajánlás formájában és vasárnap végzik. Különösen az ó-
vóhelyek, pincék tetőzetét erősítik.

Légtalmai, mentő és elsősegély nyújtási tanfolyamok is vannak, amelye-
ken a 18-45 év közti gyári munkásoknak és munkásnőknek részt kell
venniük! Tornásztes azonban, hogy a rendszer munkaidőn kívül!
Számos üzemben, gyárban a USA repülőgépek ismertető jelzéseit tar-
talmazó táblákat kifüggesztették.

Modern atomintézet Budapesten. A Lágymányosi-úton kezdte meg műkö-
dését az első modern atomintézet Hazánkban, amelynek vezetője az
Angliából megszökött Jánossy Lajos professzor.

Szirtes Ferenc örnagy bajtársunk f. évi június 15-én Németországban
hosszabb betegség után meghalt. Ismét kevesebben lettünk egy jó
bajtárral, aki még azt sem érthette meg, hogy Hazai földben pihenjek
meg. A kötelességteljesítés mintaképe volt és fáradhatatlan. Legyen
oly nyugodt pihenése az idegen földben is, mint amilyen gondterhes
volt hazai élete.

F. G. Franciaország. Köszönjük a névjegyzéket, amelyet illetékes hely-
re juttattunk. Aldózatkész s erdéményes munkásságáért ezton is
fogadjuk köszönetünket.

Dr. B. J. Németország. Köszönjük hozzászólását "A mi feladatunk" c.
cikkünkhez. Elgondolásait a B. L. következő számában hozzuk, ezen szá-
mban helyszüke miatt nem közöltük. Különböen levélben kérdéseire rész-
letes választ adunk.

Bajtársaink Thionville! Legutolsó bajtársi találkozójukról int-
lapjukért fogadják a B. L. szerkesztőjének köszönetét. Or-
gált hiradásuk. Bajtársi szeretettel üdvözlöm Mindnyájuk!

M A N U S K R I P T - K * Z I R Á T! ABSENDER, ADRESSE - CI
B. L. SZERKESZTŐSÉGE: B R E G E N Z, Lager Vorkloster, Bar

D R U C K S A C H E.

An Herrn

Dr. Rektor Béla

